

„Névmutató“ rekeszti be a könyvet. Laikus és szakember egyformán nagy haszonnal forgatja majd Abafi-Aigner érdekes munkáját. Nagyon örvendetes dolog volna, ha sok ilyen „kísérlet“ gazdagítaná a mi természettudományi irodalmunkat. *Lasz Samu.*

Különfélék.

Új rovarevő növények. A nálunk is előforduló *Drosera rotundifolia*-ról régtől fogva ismeretes, hogy rászálló apróbb fajta bogarakat, legyeket, darazsakat és molypilléket megfog és felemészt. Ujabban ezt legközelebbi rokonáról, a *Drosera anglica*-ról is megállapították. Ez azonban már nagyobb rovarokra utazik s nevezetesen a *Pieris daplidice* szokott áldozatául esni. A levelein levő váladék csöpppektől vonzatra, letelepszik a pillangó egyik levelére, melynek karimája csakhamar felhajlik s a pillangónak a levelét érintő alsó szárnyaszélét fogja meg. Abbeli törekvésében, hogy kiszabadítsa magát, elszakad a szárnya ugyan, de azért meg nem szabadul. Felső szárnyaival csapkodván, másik levelet is érint és izgat, ennél fogva lehajlik az s az állatkát végül teljesen körülvéshi, de jöhet segítségül még az érintett harmadik vagy negyedik levél is. Hogy ez a *Drosera* másféle lepkét is foghat meg, azt nem figyelték meg, csak egyetlenegyszer láttak egy fogoly *Argynnis latoniát* is. Ha a *Drosera* leveleit ismét kiterjeszti, az állatnak már csak roncsai láthatók. Másféle állati anyagok, mint: húsrészek, tojás- és sajt-darabkák a növény leveleire ugyanazt a hatást gyakorolják, míg anorganikus anyagokra azok nem reagálnak; jele annak, hogy a növény csupán állati anyaggal táplálkozik. Újabb időben egy délafrikai növény, az *Auragía albenst* is rajtakapták a gyilkoláson. Kellemes illatú virágja nagy vonzóerővel bír különösen éjjeli pillékre, melyek olykor szinte ellepik bokrait. Ámde vesztükre. A virág kelyhe igen mély s a nektár egészen az alján van. A pille a kehelybe behatol és szipókáját előre bocsátja, de mielőtt ismét visszahúzhatná, két felől becsukódik a virágkehely s a pillét addig tartja fogva, míg meghalt, sőt valószínűleg addig, míg nedveit kiszívta. Egy másik, északamerikai növény szintén megöli a rovarokat, anélkül azonban, hogy annak czélját át lehetne látni. Mert ez a növény, egy *Asclepias*-faj, nem bír oly szervekkel, hogy az állatok húsát megemészthetné. Virágjának hímszála igen rövidék, olyannyira, hogy a mézkereső rovarok nem egykönnyen akadnak rá és gyakran tévedésből a rudacon keresgélnek. Ennek kéthasábos hegyén azonban van egy mirigy, mely erősen ragadós váladékot boesát ki. Ha már most pl. méh ott tapogat, oda ragad. Szabadulási igyekezetei mitsem használnak, mert azok annál inkább ingerlik a mirigyet, a mely ennek folytán még több ragadós nedvet választ ki, úgy hogy a méhecske végre menthetetlenül odaragad. Mi okból teszi ezt a növény, nem tudjuk, pedig hiába nem cselekszi. *A.*

Poloska mint tolvaj. Egy amerikai entomologus, a clubból éjjel hazamenet, valamely poloskafajnak különösen nagy példányát találta s azt hazavitte. Otthon hamarosan nem lévén tú kezénél,

gyors elhatározással előveszi 200 dollárt érő gyémántos selyes-tűjét s a poloskát arra tűzi fel. Mialatt azonban dobozt keres, melyben zsákmányát elhelyezhetné, az állat életre kel, kiterjeszti szárnyaait és — nyárssal testében — röpköd a szobában körül. Ezt látva, a gyűjtő a nyitott ablakhoz rohan, hogy azt betegye, de a poloska gyorsabb nálánál és csakhamar eltűnik az éjji homályban. — Minden rovarászszal megesett már az, hogy feltűzött bogár vagy lepke tüstől megszökött, csakhogy mi nem vagyunk abban a helyzetben, hogy szökevényeinknek gyémánttűt adhatnánk útravalóul.

Hangya mint gyógyszer tüdővész ellen. A litván nép keleti Poroszországban, természeti gyógyszereiről régtől fogva híres. Tüdővész ellen a hangyasav belehelését alkalmazza. A nyári hónapok alatt, a midőn a nagy erdei hangya dombszerű fészkeben sűrög-forog, a beteg az erdőbe megy s ott a legnagyobb hangyalészket kikeresve, ismételten teszi reá kezét, az arra jövő hangyákat hamar szétmorzsolja s azok sajátságos illatját mély lélekzéssel a tüdőbe szívja. Az első pillanatra a hangyasav több-kevesebb fájdalmat okoz ugyan, a szerint, mennyire van megtámadva a tüdő, de gyakran már néhány óra múlva észrevehető javulás következik be. Ha a betegség már idült, akkor a behellést naponkint ismételni kell, ha az idő engedi. Ezt a jótékony hatású savat conserválendő, bizonyos számú hangyát tesznek palackba és tiszta borszeszt öntenek reá, a melyet a téli hónapok alatt a belehelésre ajánlanak.

„Rovarok gyűjtéséről“ című, a középiskolai tanuló ifjúságnak szánt művet fejezett be *Lejtényi Sándor* aradi főgymnasiumi tanár. A könyv közelebb hagyja el a sajtót, s akkor tüzetesen fogjuk ismertetni. Addig is a szándék dicséretes voltát említjük meg. Eddigélé középiskoláinkban — kevés kivétellel — egyáltalában nem igyekeztek a tanuló ifjúságban a rovarok iránt érdeklődést ébresztetni s azt azok gyűjtésére serkenteni. Reméljük, hogy ezen sajnós állapoton a jelzett művecske fog változtatni — legalább valamit.

Entomológiai pályakérdést tűzött ki a K. M. Természettudományi Társulat, t. i. „Kíváztatik hazánk valamely vidékén a rovar- és növényvilág azon kölcsönösségének tanulmányozása, mely a virágok beporzásában nyilvánul.“ Jutalma a Bugát-alapból 300 frt. Benyújtásának határideje 1901. október 31-ike.

Levélszokrény.

A hazai entomológusok czímét szándékozván közölni, felkérjük t. olvasóinkat, hogy úgy saját *pontos címükről*, mint entomológiával foglalkozó *ismerőscik címéről* bennünket értesíteni sziveskedjenek, megjegyezve egyúttal, *mely rovarrenddel* (vagy csak kártékony rovarokkal) foglalkoznak.